

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням публічного акціонерного товариства „ПРЕУС БАНК МКБ“ щодо офіційного тлумачення положень пункту 1 частини четвертої статті 105 Кодексу адміністративного судочинства України, абзаців другого, третього підпункту 1 пункту 3 частини другої статті 4 Закону України „Про судовий збір“

м. К и ї в
27 січня 2015 року
№ 2-у/2015

Справа № 2-3/2015

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича – головуючого,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича – доповідача,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шевчука Станіслава Володимировича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням публічного акціонерного товариства „ПРЕУС БАНК МКБ“ щодо офіційного тлумачення положень пункту 1 частини четвертої статті 105 Кодексу адміністративного судочинства України, абзаців другого, третього підпункту 1 пункту 3 частини другої статті 4 Закону України „Про судовий збір“ від 8 липня 2011 року № 3674–VI (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 14, ст. 87) з наступними змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Саса С.В. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Публічне акціонерне товариство „ПРЕУС БАНК МКБ“ (далі – Товариство) звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень пункту 1 частини четвертої статті 105 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс), абзаців другого, третього підпункту 1 пункту 3 частини другої статті 4 Закону України „Про судовий збір“ від 8 липня 2011 року № 3674–VI з наступними змінами (далі – Закон) щодо розміру ставки судового збору за подання адміністративного позову про скасування або визнання нечинним рішення суб’єкта владних повноважень повністю чи окремих його положень.

Згідно з пунктом 1 частини четвертої статті 105 Кодексу адміністративний позов може містити вимоги про скасування або визнання нечинним рішення відповідача – суб’єкта владних повноважень повністю чи окремих його положень, а у підпункті 1 пункту 3 частини другої статті 4 Закону встановлено ставки судового збору за подання адміністративного позову майнового (абзац другий) та немайнового характеру (абзац третій).

На думку автора клопотання, необхідність в офіційному тлумаченні вказаних положень обумовлена їх неоднозначним застосуванням судами України, що призвело до порушення його конституційного права на судовий захист.

На підтвердження своєї позиції Товариство долучило до конституційного звернення копії ухвал окружного адміністративного суду міста Києва від 7 грудня 2011 року, від 13 грудня 2011 року, від 17 квітня 2012 року, від 1 липня 2014 року, Київського апеляційного адміністративного суду від 9 вересня 2014 року та Вищого адміністративного суду України від 23 вересня 2014 року.

2. Конституційний Суд України, вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Третьою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 23 грудня 2014 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

2.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційному зверненні зазначаються статті (окремі положення) Конституції України або Закону України, тлумачення яких має бути дано Конституційним Судом України, та обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України; підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (пункти 3, 4 частини другої статті 42, стаття 94).

Конституційний Суд України виходить з того, що ці положення обумовлюють необхідність визначення предмета тлумачення в контексті вимог конституційного звернення, тобто суб'єкт права на конституційне звернення повинен навести положення Конституції України або законів України, які неоднозначно застосовано судами України, іншими органами державної влади, обґрунтувавши необхідність їх офіційної інтерпретації Конституційним Судом України.

Зі змісту конституційного звернення вбачається, що Товариство, порушуючи питання щодо офіційного тлумачення положень пункту 1 частини четвертої статті 105 Кодексу, абзаців другого, третього підпункту 1 пункту 3 частини другої статті 4 Закону, не вказало, що саме в цих положеннях потребує офіційного роз'яснення.

Конституційний Суд України вважає, що невизначеність автором клопотання предмета тлумачення унеможлиблює здійснення офіційної інтерпретації зазначених положень Кодексу та Закону.

Таким чином, конституційне звернення не відповідає вимогам статей 42, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2.2. У Конституції України визначено вичерпний перелік питань, що належать до повноважень Конституційного Суду України, зокрема офіційне тлумачення Конституції України та законів України (статті 147, 150).

Аналіз конституційного звернення та долучених до нього матеріалів дає підстави для висновку, що автор клопотання ставить питання щодо встановлення судом розміру судового збору за подання адміністративного позову про скасування рішення суб'єкта владних повноважень, тобто

фактично прагне отримати від Конституційного Суду України консультацію з питань правозастосування.

За правовою позицією Конституційного Суду України офіційне тлумачення і застосування правових норм є різними видами юридичної діяльності; правозастосовна діяльність полягає в індивідуалізації правових норм щодо конкретних суб'єктів і конкретних випадків, тобто в установленні фактичних обставин справи і підборі правових норм, які відповідають цим обставинам; проте надання консультацій чи роз'яснень щодо застосування правових норм до конкретного випадку не належить до повноважень Конституційного Суду України (Ухвала від 31 березня 2010 року № 15-у/2010).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням публічного акціонерного товариства „ПРЕУС БАНК МКБ“ щодо офіційного тлумачення положень пункту 1 частини четвертої статті 105 Кодексу адміністративного судочинства України, абзаців другого, третього підпункту 1 пункту 3 частини другої статті 4 Закону України „Про судовий збір“ від 8 липня 2011 року № 3674–VI з наступними змінами на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення

вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом; невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ